

Skatteudvalget (2. samling)
SAU alm. del - Bilag 167
Offentligt

J.nr. 2005-618-0057

Spørgsmål I

Skatteministeriet

Den

30 SEP. 2005
MODTAGET

30 SEP. 2005

15⁰⁰

Den Centrale Indlevering

Til

Folketingets Skatteudvalg

Med henblik på det kommende samråd i forbindelse med formandskabsskiftet i EU fremsender jeg vedlagt et statusnotat om fiskale EU-forslag for 2. halvår 2005. (Alm. del).

Kristian Jensen

Ivar Nordland

STATUS OVER FISKALE EU-FORSLAG 2. HALVÅR AF 2005

Til orientering for Folketingets Skatteudvalg følger hermed en beskrivelse af aktuelle fiskale EU-forslag.

I. Direkte beskatning

1. Skattepakken

Arbejdet med den skattepakke, som EU-landene indgik principaftale om den 1. december 1997, dvs.

- direktivforslag om beskatning af opsparing,
- direktivforslag om fælles ordning for beskatning af renter og royalties og
- adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

førte til, at ECOFIN den 3. juni 2003 vedtog de to direktivforslag og indgik en aftale vedr. gennemførelse af adfærdskodeksen.

ECOFIN arbejder dog videre med direktivet om beskatning af opsparing og adfærdskodeksen samt et forslag om ændring af rente-/royaltydirektivet, jf. nedenfor.

a. Beskatning af opsparing

ECOFIN vedtog den 3. juni 2003 rentebeskatningsdirektivet.

Efter ikrafttrædelsesbestemmelsen skal EU-landene have gennemført direktivet som national ret senest 1. januar 2004, men virkningstidspunktet var knyttet sammen med, hvornår Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino samt Hollands og UK's 10 relevante tilknyttede områder ville sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande og områder til personer i EU-landene.

Rådet besluttede den 19. juli 2004, at rentebeskatningsdirektivet skulle have virkning fra 1. juli 2005.

Rentebeskatningsaftalerne med de fem 3.-lande og Hollands og UK's områder er nu indgået, så de har fået virkning fra 1. juli 2005.

UK's formandskab ventes at fortsætte arbejdet med henblik på at vurdere gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivet, herunder den tekniske metode til udveksling af renteoplysninger.

(Resumé:

Rentebeskatningsdirektivet skal medvirke til at sikre, at personer i samme land og samme økonomiske situation beskattes ens, uanset om de har placeret deres opsparing i dette land eller i et andet land.

Beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra et EU-land til en person i et andet EU-land, skal sikres ved indberetning og udveksling af information.

Hvert EU-lands myndigheder skal ved begyndelsen af hvert år indsamle oplysninger om det foregående års rentebetalinger fra det pågældende land til personer i andre EU-lande, og videregive oplysningerne til disse landes myndigheder, så de kan kontrollere, at rentemodtager har selvangivet indkomsten.

Belgien, Luxembourg og Østrig skal dog i en overgangsperiode sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande ved at opkræve kildeskat af beløbet. Kildeskatten er på 15 pct. de første tre år, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct., og 75 pct. af provenuet skal overføres til rentemodtagers bopælsland. Landene skal tillade, at rentemodtager kan bemyndige sin betalingsagent at indberette betalingen til myndighederne i rentemodtagers bopælsland, så der ikke opkræves kildeskat af betalingen.

Overgangsordningen løber, indtil Schweiz og andre vigtige 3.-lande vil give EU-landene oplysninger om betaling af renter fra disse lande til personer i EU-landene, når disse anmoder herom.

EU's aftale med Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino medfører, at disse lande skal sikre beskatningen af rentebetalinger fra de pågældende lande til personer i EU-lande på tilsvarende måde som Belgien, Luxembourg og Østrig.

Af Hollands og UK's tilknyttede områder vil Aruba, Anguilla, Cayman Islands og Montserrat sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse områder til personer i EU-landene ved informationsudveksling. De Hollandske Antiller, Isle of Man, Jersey, Guernsey, British Virgin Islands samt Turks and Caicos Islands vil anvende tilsvarende foranstaltninger som Belgien m.fl.

Aktuelt notat senest forud for ECOFIN 7. juni 2005.)

b. Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning

Adfærdskodeks-gruppen skal overvåge, at EU-landene (og deres tilknyttede områder) ikke indfører ny skatteordninger i strid med kodeksen (stand-still), og at de fortsætter med at afvikle de skadelige skatteordninger, som endnu ikke er afviklet (roll-back).

Gruppen aflagde rapport til ECOFIN den 7. juni 2005 om arbejdet i 1. halvdel 2005.

Gruppen vil i 2. halvår 2005 fortsætte arbejdet med at overvåge pligten til at afvikle allerede identificerede skadelige ordninger og pligten til ikke at indføre ny skadelige ordninger.

(Resumé:

Adfærdskodeksen er en politisk aftale mellem EU-landene om at undgå skadelig skattekonkurrence vedr. erhvervsbeskatning. Kodeksen har kriterier for, hvornår en skatteordning anses for skadelig.

En særlig adfærdskodeks-gruppe undersøgte 271 skatteordninger i forhold til kodeksen. I en rapport fra november 1999 til ECOFIN vurderede gruppens flertal, at i alt 66 ordninger (40 ordninger i EU-landene og 26 ordninger i deres tilknyttede områder) var i strid med kodeksen og derfor skulle afvikles (dvs. ophæves eller ændres, så de skadelige elementer blev fjernet).

ECOFIN vedtog den 26. november 2000 konklusioner, især om en tidsplan for afvikling af de 66 skadelige skatteordninger inden udgangen af 2005, dog med mulighed for forlængelse.

Adfærdskodeksgruppen aflagde den 6. marts 2003 ny rapport om de ændringer af de 66 skadelige ordninger, som EU-landene og deres tilknyttede områder har gennemført eller planlagt at gennemføre for at opfylde kodeksen, samt en række landes anmodninger om godkendelse af, at de opretholder fordele ved skadelige ordninger efter den frist på 31. december 2005, som ECOFIN tidligere har aftalt som principiel afviklingsfrist.

ECOFIN drøftede den 3. juni 2003 rapporten af 6. marts fra adfærdskodeksgruppen. ECOFIN var enig i, at de planlagte eller gennemførte ændringer af de 66 skatteordninger var tilstrækkelige til at opnå afvikling af ordningerne.

ECOFIN godkendte, at EU-landene og deres tilknyttede områder tillod, at fordelene ved en række ordninger blev opretholdt efter udgangen af 2005.

ECOFIN godkendte den 25. november 2003 adfærdskodeksgruppens rapport, hvorefter EU-landene er ved med at gennemføre de planlagte ændringer af de skatteordninger, som endnu ikke er afviklet, og landene ikke har indført ny ordninger i strid med kodeksen.

Ved forhandlingerne om 10 ny landes tiltrædelse i EU blev der identificeret en række skatteordninger i disse lande, som var i strid med adfærdskodeksen. Disse ordninger er afviklet, og ECOFIN har godkendt størstedelen af roll-back foranstaltningerne. Dog arbejder adfærdskodeksgruppen fortsat med at vurdere Malta's ændringer af ordningerne om International Trading Companies og Dividends from (other) Maltese Companies with Foreign Income.

EU-landene skal regelmæssigt redegøre for, om de har gennemført ny skatteordninger, som er eller kan være i strid med adfærdskodeksen, lige som landene kan indberette andre EU-landes skatteordninger til undersøgelse.

Flere EU-lande har informeret adfærdskodeksgruppen om ny skatteordninger. Gruppen har vurderet, at størstedelen af de ny ordninger ikke strider mod kodeksen. Dog arbejder gruppen fortsat med at vurdere Ungarns ordninger om Interest from Affiliated Companies og om Royalty Income.

Aktuelt notat senest forud for ECOFIN 7. juni 2005.)

2. Ændring af rente-/royaltydirektivet

Kommissionen fremsatte den 6. januar 2004 forslag om ændring af rente-/royaltydirektivet [KOM(2003)841].

De irske, hollandske og luxembourgske formandskab holdt i 2004 og 1. halvdel af 2005 en række møder vedrørende forslaget til ændring af rente-/royaltydirektivet, hvor de foreslog nogle ændringer af direktivforslaget.

På ECOFIN den 7. juni 2005 kunne Belgien - som eneste land - ikke acceptere en vedtagelse af direktivforslaget med de foreslåede ændringer.

Forhandlingerne ventes ikke genoptaget i 2. halvår 2005.

(Resumé)

Rente-/royaltydirektivet går ud på, at et EU-land ikke må beskatte rente og royalty, som et selskab i dette land betaler til et forbundet selskab i et andet EU-land. (Der er dog overgangsordninger for Grækenland, Portugal og Spanien.) I et bilag til direktivet er opregnet hvilke typer selskaber, der er omfattet af direktivet.

Forslaget går ud på, at direktivet ændres,

- *så det er en betingelse, at modtageren i det andet EU-land er omfattet af en effektiv beskatning af renten, henholdsvis royaltyen, i dette land, og*
- *så bilagets liste over omfattede selskaber ændres i overensstemmelse med den vedtagne ændring af moder-/datterselskabsdirektivet, så det anvendes på et større antal juridiske personer m.v., herunder det europæiske selskab (SE) og det europæiske andelsselskab (SCE).*

Grundnotat af 15. juni 2004. Aktuelt notat forud for ECOFIN den 7. juni 2005.)

II. Moms

1. Ændring af særordningen for moms af rejsebureauers ydelser

Forslaget er fremsat den 8. februar 2002, KOM (2002) 64, og vedrører moms af rejsebureauydelser.

Da 6. momsdirektiv blev vedtaget i 1977, blev der indført en særlig ordning for rejsebureauer og -arrangører, der i eget navn og for den rejsendes regning sælger pakkerejser, hvori der indgår ydelser indkøbt hos en tredjemand (hotellophold, transport mv.). Særreglen går i korte træk ud på, at rejsebureauet kun skal momse bureauets fortjeneste og ikke som normalt hele salgsprisen. Samtidig må bureauet så ikke fratække momsen på de ydelser fra tredjemand, som indgår i rejsepakken. På denne måde undgås, at rejsebureauerne skal momsregistreres i de forskellige medlemsstater, hvor ydelserne præsteres og samtidig sikres, at momsen på ydelserne i pakken betales i det land, hvor disse ydelser (f.eks. hotellophold) forbruges. Visse lande, som ikke før vedtagelsen af 6. momsdirektiv havde moms på rejsebureauydelser, fik lov til at opretholde momsfrigtagelsen og skulle således ikke anvende den særlige momsordning.

Med det Indre Marked i 1993 og hele den teknologiske udvikling (Internet) er rejsebranchens strukturer og handelsmetoder imidlertid ændret. Kommissionen foreslår derfor, at særreglen ændres på en række punkter, så den bedre passer til branchens forhold (modernisering). Herudover tager forslaget sigte på at afskaffe den stigende konkurrenceforvridning,

der er resultatet af, at visse rejsebureauer efter de gældende regler er i stand til at sælge til hele det europæiske marked uden moms, så længe de er etableret i enten tredjelande (og sælger via Internettet) eller i de medlemsstater (herunder Danmark), der har undtagelser. De 5 vigtigste elementer i forslaget er:

- Særordningen udvides til at omfatte salg af ydelser fra et rejsebureau til et andet.
- Beskatningsstedet for moms flyttes til EU (kundens land), når rejsebureauydelse sælges fra et tredjeland til forbrug inden for EU.
- Der indføres mulighed for at autorisere bureauer til at anvende én samlet fortjenstmargen i en fastsat periode.
- Bureauerne kan i enkelte eller alle situationer vælge at anvende de almindelige momsregler.
- De gældende undtagelser for medlemslandene vedrørende rejsebureauoms ophæves.

Forslaget betyder således, at den gældende danske momsfrigørelse for rejsebureauer ikke kan opretholdes.

Ved et ændringsforslag fremsat 21. februar 2003, KOM (2003) 78, har Kommissionen foreslået, at rejsebureauer i tredjelande kan vælge at afregne moms i EU efter en forenklet procedure mægt til den, der gælder for virksomheder i tredjelande, der sælger digitale tjenester til private i EU.

Forslaget har uden enighed været behandlet i Rådets Fiskalgruppe i 2002 og 2003. Forhandlingerne forventes ikke genoptaget i 2. halvår 2005.

(Resumé:

Kommissionen foreslår ændringer i den særlige momsordning for salg af rejsetjenester, som medfører, at der skal betales moms af tjenester vedrørende rejser i EU, der leveres til kunder i EU, uanset hvor rejsetjenesteyderen er hjemmehørende. Det betyder, at der også skal betales moms i EU af EU-rejseydelser til EU-kunder leveret af bureauer i tredjelande, og at EU-lande, der har fritagelse for rejsebureauoms, skal indføre moms på dette område.

Forslaget har været drøftet i 2002 og 2003 men uden enighed.

Grundnotat og supplerende grundnotat er oversendt hhv. 26. marts og 4. november 2002.)

2. Postmoms

Kommissionen har den 5. maj 2003, KOM (2003) 234, foreslået, at der skal være moms på samtlige postydelser. Direktivforslaget har to hovedelementer: 1) den gældende momsfrigørelse for "det offentlige postvæsens ydelser" i 6. momsdirektiv ophæves, og 2) landene vil kunne vælge at anvende en nedsat momssats (mindst 5 pct.) for standardpostydelser (adresserede forsendelser op til 2 kg).

Forslaget følger ét af elementerne i Kommissionens momsstrategi fra 2000, nemlig modernisering af det gældende momssystem. Tiden er løbet fra den gældende fritagelse for offentlige postydelser, da postydelser set i EU som helhed ikke længere leveres af statsejede monopoler. Postydelserne er under liberalisering. Udviklingen har også medført, at de 15

medlemslande anvender vidt forskellige momsregler for postydelser. Eksempelvis har Storbritannien ikke moms på nogen postydelser, mens Sverige og Finland har moms på alle postydelser. Danmark har ikke moms på de postydelser fra Post Danmark, der er omfattet af eneret (breve under 100 gram) og kun moms på beforderingspligtige ydelser, såfremt de leveres i konkurrence (indsamling og omdeling af adresserede breve, pakker, dag-, uge og månedsblade og tidsskrifter samt befordring af adresserede breve og pakker, der sendes rekommanderet eller med angiven værdi).

I begrundelsen for forslaget henviser Kommissionen bl.a. også til, at når postydelser er momsfritaget, bringes momsen i de tidligere handelsled ikke til fradrag, hvilket giver konkurrenceforvridning til ugunst for (momsfritagne) offentlige postvirksomheders leverancer til momsregistrerede kunder, der jo har momsfradragets ret. Da disse momsfritagne postvirksomheder heller ikke kan trække moms fra på indkøb, tilskynder det dem også til at producere hjælpeydelser selv i stedet for at købe dem udefra (med moms).

Kommissionen mener ikke, at der er noget alternativ til at lægge moms på alle postydelser. Der er i forvejen moms på e-post og transport af "gods". Postydelserne er i virkeligheden kun en variant heraf. Lande, der lægger vægt på sociale hensyn i forbindelse med basale postydelser, vil kunne anvende nedsat moms ned til 5 pct., således at disse postydelser ikke vil blive dyrere som følge af, at der indføres moms.

Kommissionen har den 9. juli 2004 på baggrund af et ændringsforslag fra Europa-Parlamentet fremsat et ændringsforslag, der indebærer, at vægtgrænsen for standardydelser er 10 kg i stedet for som oprindeligt foreslået 2 kg.

Rådets Fiskalgruppe har indledt behandlingen af forslaget 2. halvår 2003. Der har i 1. halvår 2004 været afholdt et enkelt møde om forslaget uden at dette bragte nogen fremskridt i forhandlingerne. Forslaget forventes ikke drøftet i 2. halvår 2005.

(Resumé:

Kommissionen foreslår, at alle postydelser skal pålægges moms. Landene får mulighed for at anvende nedsat moms for adresserede forsendelser op til 10 kg (oprindeligt 2 kg.).

Forslaget har været drøftet, men hidtil uden enighed. Forslaget forventes ikke drøftet i 2. halvår 2005.

Grundnotat og supplerende grundnotat er oversendt henholdsvis den 7. juli og den 11. august 2003).

3. Anvendelsesområdet for nedsat moms

Kommissionen har den 16. juli 2003, KOM (2003) 397, fremsat forslag til revision af de gældende EU-regler om, på hvilke områder medlemslandene kan anvende en lavere momssats end det pågældende medlemslands normale momssats.

Forslaget præsenteres af Kommissionen som et rationaliseringsprojekt, hvor målet er en reduktion af kompleksiteten i den eksisterende EU-lovgivning. De væsentligste elementer i forslaget er:

- 6. momsdirektivs bilag H, dvs. direktivets liste over de områder, hvor alle medlemsstater kan anvende én eller to nedsatte momssatser, udvides med en række nye kategorier, som tidligere alene var forbeholdt flere medlemsstater i kraft af særlige undtagelser. Det gælder restaurationsydelser, levering af gas og elektricitet samt bolig-

ydelse (herunder reparationer m.v., som siden 1999 også i nogle medlemslande har været en del af forsøgsordningen vedrørende nedsat moms på visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser).

- Muligheden for fortsat at anvende nul-sats eller stærkt nedsatte momssatser på 1-4 pct. efter særlige undtagelser gældende for enkelte lande begrænses nu til de varer og ydelser, som står i bilag H.
- En række undtagelser til at anvende nedsatte momssatser for bestemte territorier internt i visse medlemsstater (bl.a. Grækenland, Spanien og Portugal – i sidstnævnte bl.a. Madeira) bliver indskrevet i direktivet. Det giver mulighed for at præcisere, at anvendelsesområdet er begrænset til rent internt brug og ikke gælder ved salg over grænserne til andre medlemslande.

Forslaget har været behandlet meget intensivt under det italienske formandskab med henblik på mulig ikrafttræden 31. december 2003 (dette skal ses i sammenhæng med, at forslaget som nævnt viderefører dele af forsøgsordningen for nedsat moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser, som udløber denne dato). Det har imidlertid ikke været muligt at nå til enighed.

Rådet har i stedet den 22. december 2003 vedtaget konklusioner angående politisk enighed om, at de 9 lande, der har haft forsøgsordningen, kan fortsætte hermed i 2004 og 2005. Kommissionen har december 2003 samtidig fremsat forslag om en sådan 2-årig forlængelse af forsøgsordningen, og dette forslag er vedtaget februar 2004. Endvidere har Kommissionen april 2004 fremsat forslag om, at de 10 nye medlemslande får adgang til forsøgsordningen, indtil den udløber.

ECOFIN har i 2004 og 2005 fortsat drøftelserne om forslaget, og det ventes fortsat i 2. halvår 2005.

(Resumé:

Kommissionen foreslår, at alle særlige undtagelser med tilladelser til medlemslandene til at anvende nedsatte momssatser bortfalder. Nedsat moms må herefter kun anvendes på varer og tjenester nævnt i 6. momsdirektivs bilag H. Bilaget udvides i den forbindelse med restaurationsydelser, gas og elektricitet samt boligydelse, herunder reparationer mv. Sidstnævnte er en del af visse medlemslandes forsøgsordning for nedsat moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Denne ordning bortfalder også.

Der er ikke opnået enighed om forslaget i 2003/04 under de italienske og irske formandskaber. Der er dog enighed om en 2-årig forlængelse af forsøgsordningen i 9 medlemslande med nedsat moms på arbejdskraftintensive ydelser, som er vedtaget februar 2004 (gældende for 2004 og 2005). Kommissionen har april 2004 foreslået, at de 10 nye medlemslande også får adgang til forsøgsordningen.

Grundnotat om forslaget til generel revision er oversendt 3. september 2003. Grundnotat og supplerende grundnotat vedrørende forslag om adgang til forsøgsordningen for de 10 nye medlemslande er oversendt 30. april hhv. 5. juli 2004).

4. Normalsatsen for moms

I forbindelse med indførelse af det indre marked på det fiskale område pr. 1. januar 1993 stillede Kommissionen forslag om en struktur med to momssatser og en indbyrdes

tilnærmelse indenfor et interval af de momssatser, som anvendtes i medlemsstaterne. Da det pga. tidspres ikke var muligt at få Kommissionens forslag vedtaget, vedtog Rådet en overgangsordning. Denne overgangsordning indebar, at normalsatsen i medlemsstaterne skulle være mindst 15 pct. i perioden 1. januar 1993 til 31. december 1996. Bestemmelsen er forlænget tre gange siden og udløber den 31. december 2005.

I 2000 vedtog Kommissionen en strategi for at forbedre det indre markeds funktion. Hovedformålet med strategien var at give Rådet mulighed for at foretage forbedringer af den gældende beskatningsordning. Det skulle ske uden at stille spørgsmålstejn ved tanken om en endelig ordning med beskatning i oprindelsesmedlemsstaten som langsigtet mål for Fællesskabet. Kommissionen har dog erkendt, at det er temmelig usandsynligt, at et fælles momssystem baseret på oprindelseslandet er muligt i nær fremtid.

Indtil et fælles system var etableret, skulle det forhindres, at forskellene mellem medlemslandene voksede, og derfor fremsatte Kommissionen forslag om forlængelse af overgangsperioden til den 31. december 2005. Dette forslag blev vedtaget af Rådet den 19. januar 2001.

Udvidelsen af EU med de 10 nye medlemsstater har ikke ændret ved, at samtlige medlemsstater har en normal momssats på mellem 15 pct. og 25 pct.

Kommissionen har på den baggrund ønsket at fremsætte forslag om forlængelse af overgangsperioden til 31. december 2010.

Det forventes, at drøftelserne om forslaget vil blive fortsat i 2. halvår 2005, idet forslaget med al sandsynlighed vil blive behandlet sammen med forslaget om nedsat moms jf. ovenfor (afsnit 3).

(Resumé:

Kommissionen foreslår, at anvendelsesperioden for minimumsniveauet for normalsatsen for moms forlænges fra 31. december 2005 til 31. december 2010. Minimumsniveauet foreslås uændret til 15 pct.)

5. Momsstrategien

Kommissionen har den 20. oktober 2003 fremlagt en gennemgang og opdatering af sin 2000-momsstrategi, dok. KOM (2003)614.

Kommissionen fremlagde i 1996 en momsstrategi, der bekræftede tidligere strategier om, at EU's endelige momssystem skulle være baseret på oprindelseslandsprincippet (alle varer og tjenester momses i sælgers land med dette lands momssats. Der sker efterfølgende en overførsel af moms fra oprindelseslande til forbrugslande på makroøkonomisk grundlag).

Bl.a. under indtryk af ringe fremdrift med at realisere denne strategi fremlagde Kommissionen i 2000 en ny strategi, hvor moms efter oprindelseslandsprincippet blev udskudt som et meget langsigtet mål. Det var en pragmatisk strategi, som gik ud på at forbedre EU's eksisterende momssystem (hvor varehandel som hovedregel momses i forbrugslandet) under hensyn til det Indre Markeds behov. Den pragmatiske strategi skulle tjene 4 hovedmål: 1) Forenkling af EU's gældende momssystem; 2) Modernisering af EU's gældende momssystem; 3) Mere ensartet anvendelse af EU's gældende momssystem, og 4) Forbedret administrativt samarbejde mellem medlemslandene.

Kommissionen anfører i sin opdaterede momsstrategi, at 2000-strategien skal fortsætte og udbygges. Som noget meget væsentligt mener Kommissionen, at beskatningsstedsreglerne skal ændres, således at hovedreglen bliver beskatning i forbrugslandet. Først for handel mellem momsplichtige virksomheder (B2B) - jf. nedenfor punkt - og derefter for salg fra virksomheder til private (B2C).

Den opdaterede momsstrategi har 2. halvår 2003 været drøftet på embedsmandsplan.

(Resumé:

Kommissionen vil fortsat følge strategien fra 2000, og dermed arbejde for at forbedre EU's eksisterende momssystem (hvor varehandel som hovedregel momses i forbrugslandet) under hensyn til det Indre Markeds behov. Som noget meget væsentligt mener Kommissionen, at beskatningsstedsreglerne for ydelser skal ændres, således at hovedreglen bliver beskatning i forbrugslandet.

Grundnotat og supplerende grundnotat er oversendt henholdsvis den 29. oktober 2003 og den 5. december 2003.)

6. Moms af ydelser ved grænseoverskridende salg

I overensstemmelse med momsstrategien fra 2000, som er ajourført i 2003, fremlagde Kommissionen den 23. december 2003 et forslag om ændrede regler for, hvor momsen skal betales af grænseoverskridende handel i EU af ydelser leveret mellem erhvervsdrivende (det såkaldte B2B forslag). Ifølge dette forslag bliver hovedreglen for beskatningsstedet ændret fra leverandørens land (oprindelseslandet) til kundens land (forbrugslandet). Der vil dog være visse undtagelser herfra.

I tilknytning til, at momsen for en ydelse skal beskattes i købers land vil også reglerne for, hvem der er ansvarlig for momsens betaling blive ændret, således at den afgiftspligtige køber bliver ansvarlig gennem udvidet anvendelse af reglerne for omvendt betalingspligt (reverse charge). Herved vil køber kunne fradrage momsen direkte i eget momsregnskab og besværlige tilbagebetalinger efter 8. eller 13. momsdirektiv vil blive undgået.

Af kontrolhensyn foreslås det, at sælgervirksomhederne fra 1. januar 2008 skal indberette B2B salg til myndighederne gennem det såkaldte momslistesystem (VIIES), der i dag anvendes for B2B varehandler.

Dette forslag om ændrede regler for B2B handlen blev i form af et formandskabskompromis fremlagt for Rådet (ECOFIN) den 7. december 2004. Der blev imidlertid ikke opnået enighed, idet Tyskland modsatte sig en vedtagelse.

Kommissionen har den 20. juli 2005 fremlagt et ændret forslag, som udbygger det oprindelige (B2B) forslag med ændrede regler for beskatning i de tilfælde, hvor kunden i det andet EU land er en ikke afgiftspligtig person (privat) (B2C handel).

Kommissionen foreslår, at den nuværende generelle regel om, at B2C leverancer momses i leverandørens land opretholdes. I dag findes visse undtagelser fra den generelle regel og ud over at foreslå hovedparten af disse opretholdt foreslår Kommissionen, at ydelser der leveres via fjernsalg fremover skal momses i det land, hvor kunden er etableret. Disse ydelser er elektronisk leverede ydelser, radio- og tv-spredningstjenester, teleydelser og fjernundervisning.

Kommissionen mener, at der er behov for de foreslåede EU-regler,

- idet de vil sikre, at beskatning af ydelser i princippet finder sted, hvor det faktiske forbrug finder sted – for eksempel vil langtidsudlejning af transportmidler ikke lænere skulle momsbes i udlejers men i lejers land,
- idet de vil mindske mulighederne for dobbelt påligning af moms eller utilsigtet ikke-påligning af moms ved grænseoverskridende handel med ydelser,
- idet det løser en række sammenhængende spørgsmål, f.eks. i forbindelse med materielle og immaterielle ydelser.

Forslaget – og specielt de netop foreslåede ændrede B2C regler – forventes intensivt drøftet i efteråret 2005 til eventuel vedtagelse af det samlede forslag ultimo 2005.

(Resumé:

Kommissionen foreslår, at hovedreglen for handel med tjenesteydelser mellem afgiftspligtige personer (B2B) ændres til beskatning i forbrugslandet i stedet for som nu i oprindelseslandet. I et ændringsforslag foreslår Kommissionen, at hovedreglen om beskatning i leverandørens land opretholdes for B2C leverancer, men at ydelser der kan leveres på afstand fremover skal momsbes i kundens land.

Grundnotat og supplerende grundnotat vedrørende Kommissionens oprindelige (B2B) forslag er oversendt den 20. januar 2004, hhv. 19. april 2004. Aktuelt notat om det ændrede forslag, inkl. høringssvar, forventes oversendt snarest).

7. Nyt samlet momsdirektiv

Kommissionen har april 2004 fremsat forslag til et nyt samlet momsdirektiv, KOM (2004) 246. Forslaget går ud på at samle de forskellige momsdirektiver – herunder de mange ændringer af det 6. momsdirektiv i årenes løb – i ét momsdirektiv. Direktivforslaget indeholder 402 artikler og 11 bilag.

Kommissionen forklarer i bemærkningerne, at forslaget er et led i Kommissionens bestræbelser for at forenkle fællesskabslovgivningen og gøre den mere klar.

Kommissionen forklarer endvidere, at det, den foreslår, er en "omarbejdning" af momsdirektiverne. "Omarbejdning" går lidt videre end ren "kodifikation" (der svarer til en dansk lovbetegnelse). Ved denne "omarbejdning" er der således sket visse ændringer i teksten med henblik på en klar og forståelig fremstilling – dvs. ændringer, der går videre, end hvad der kan accepteres ved ren kodifikation. Kommissionen forklarer samtidig, at tekstændringerne ikke er indholdsmæssige.

Rådsarbejdsgruppen har 1. halvår 2005 arbejdet intensivt med forslaget. Drøftelserne vil eventuelt blive genoptaget i 2. halvår 2005.

(Resumé:

Kommissionen foreslår en omarbejdning af alle eksisterende momsdirektiver, så de samles i én retsakt med 402 artikler og 11 bilag. Forslaget angår ikke reglernes indhold men sker med henblik på enklere og klarere lovgivning.

Forslagets behandling er indledt på arbejdsgruppeniveau.

Grundnotat er oversendt den 2. juni 2004. Supplerende grundnotat er oversendt den 24. maj 2005).

8. Forslag til forskellige momsforenklinger ('One Stop Shop' m.v.)

Kommissionen har den 29. oktober 2004 fremsat et forslag, som indebærer ændring i 6. momsdirektiv, ændring i forordningen om administrativt momssamarbejde samt forslag om et nyt direktiv om en ordning for momsgodtgørelser. Kommissionen anfører, at virksomheder med momsforpligtelser i andre medlemslande end deres eget har betydelige administrative byrder og endvidere er reglerne i 8. momsdirektiv for godtgørelse af købsmoms afholdt i et andet medlemsland så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke anmoder om godtgørelsen. Forslaget i sin helhed sigter mod at lette de administrative byrder for virksomheder, der ikke er etableret i det medlemsland, hvor de foretager momspligtige aktiviteter og indeholder følgende elementer:

- A. Udvidet brug af omvendt betalingspligt
- B. Indførelse af et one-stop system
- C. Indførelse af et godtgørelsessystem til afløsning af 8. momsdirektiv
- D. Harmonisering af fradragsretten
- E. Forenkling af fjernsalgsreglerne
- F. Ændringer i særordningen for små virksomheder.

Rådets Fiskalgruppe har i 2. halvår af 2004 indledt behandlingen af forslaget, idet man har koncentreret sig om delforslag C om indførelse af et nyt elektronisk system for momsgodtgørelse.

Der er endnu ikke opnået enighed om delforslaget. De udestående problemer er blandt andet, hvorvidt det foreslåede elektroniske system kan sikre en effektiv kontrol uden at de originale fakturaer bliver vedlagt ansøgningen om godtgørelse, hvorvidt den foreslåede regel om 3 måneders frist for tilbagebetaling er rimelig og herudover er der en væsentlig uenighed om forslagens bestemmelse om, at tilbagebetalingslandet kun må tilbagebetale moms delvis til virksomheder, der i deres hjemland har delvis fradragsret.

Behandlingen af det omtalte delforslag er genoptaget 2. halvår 2005, hvor drøftelser om de øvrige dele af forslaget også er indledt.

(Resumé

Kommissionen foreslår en række ændringer i momsreglerne, som sigter mod at lette de administrative byrder for virksomheder, der ikke er etableret i det medlemsland, hvor de foretager momspligtige aktiviteter, herunder indførelse af et one-stop system, et elektronisk system for momsgodtgørelse, harmonisering af fradragsretten og forenkede fjernsalgsregler.

Rådets Fiskalgruppe har i 2. halvår 2004 indledt drøftelserne om forslaget, idet man har koncentreret sig om delforslaget vedrørende et elektronisk system for momsgodtgørelse. Drøftelser om det samlede forslag fortsætter 2. halvår 2005

Grundnotat oversendt den 7. december 2004. Supplerende grundnotat er oversendt den 14. april 2005)

9. Forslag om gennemførelsesbestemmelser til momsdirektiver

Kommissionen har den 8. oktober 2004 fremsat forslag til forordning om gennemførelsesbestemmelser til 6. momsdirektiv. Baggrunden for forslaget er, at der i perioden 1977 til 2003 efter drøftelser blandt medlemslandene i Momskomiteen er udarbejdet retningslinier for, hvorledes bestemmelser i 6. momsdirektiv bør fortolkes i konkrete sager. Retningslinierne har dog ikke været bindende. I de tilfælde, hvor retningslinierne er udarbejdet med enstemmighed og fortsat er anvendelige, foreslås de nu at blive bindende gennemførelsesbestemmelser gennem den foreslåede Rådsforordning.

Kommissionen understreger, at de oprindelige retningslinier blev udarbejdet i relation til konkrete fortolknings spørgsmål, og at den foreslåede konvertering til bindende retningslinier ikke ændrer, at de enkelte bestemmelser har et begrænset anvendelsesområde og ikke automatisk kan overføres til andre lignende tilfælde.

Herudover anføres, at de gennemførelser der fastsættes alene har virkning for moms, der forfalder efter forordningens ikrafttræden.

De væsentligste af de foreslåede gennemførelsesbestemmelser vedrører 6. momsdirektivs regler om leveringssted, hvilket afspejler vigtigheden af, at det i forbindelse med den grænseoverskridende handle bør sikres, at der er en ensartet opfattelse i medlemslandene af, i hvilket land en leverance skal momsbes – netop for at undgå dobbelt eller ingen momsning.

Det er hensigten, at opnås der under fremtidige drøftelser i Momskomiteen af konkrete fortolknings spørgsmål enighed blandt medlemslandene om en given fortolkning, vil dette fortolkningsbidrag kunne indsættes som en ny bindende bestemmelse ved at Kommissionen fremsætte fremsætter forslag om ændring af forordningen til Rådets vedtagelse.

Behandlingen af forslaget i Rådets Fiskalgruppe er afsluttet. Det forventes at forslaget kan vedtages som A-punkt i september 2005.

(Resumé

Kommissionen foreslår, at der ved en Rådsforordning fastsættes en række gennemførelsesbestemmelser til 6. momsdirektiv, men det formål at sikre en ensartet anvendelse af direktivets bestemmelser.

Forslaget ventes vedtaget september 2005.

Grundnotat er oversendt 11. november 2004.

Europaudvalget gav mandat til dansk støtte til forslaget den 24. juni 2005.)

10. Forslag til visse foranstaltninger med henblik på dels at forenkle momsopkrævningen, dels at bekæmpe svig og unddragelse

Kommissionen har den 16. marts 2005 fremsat et forslag, KOM(2005)89, der vil generalisere visse momsundtagelser. Desuden vil medlemslandene få mulighed for at indføre foranstaltninger mod svig og unddragelse indenfor visse målrettede områder. Udover foranstaltninger til bekæmpelse af svig indeholder forslaget også nogle foranstaltninger, som skal forenkle anvendelsen af moms.

Der indføres i forslaget således ændringer på nogle områder, hvor der er konstateret vanskeligheder med at få sjette momsdirektiv til at fungere.

Med hjemmel i sjette momsdirektiv kan Rådet med enstemmighed i dag give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i sjette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse. Medlemslandene har indtil nu fået 140 fravigelser og dette tal vil formentlig stige som følge af den seneste udvidelse af EU. Kommissionen har påtaget sig at rationalisere en del af det store antal fravigelser, således at nogle undtagelser gøres generelle og indarbejdes i 6. momsdirektiv.

Med forslaget får medlemslandene mulighed for at gennemføre en regel om værdiansættelse af leveringer, hvor køber og sælger er interesseforbundne. Der er tale om en beregnet markedspris som momsgrundlag. Der kan kun foretages en ny værdiansættelse for at undgå svig og unddragelse under særlige omstændigheder, herunder, at parterne er interesseforbundne, og at dette forhold - i modsætning til en påviselig kommerciel årsag, som f.eks. tilbud - har ført til en anden værdi end den sædvanlige normalværdi. Reglen kan endvidere kun anvendes, hvis der er blevet pålagt moms og modtageren af leveringen ikke har ret til fuldt fradrag af momsen (i tilfælde af for lavt eller for højt ansat værdi). Ifølge forslaget er der kun mulighed for en ny værdiansættelse, når leveringens angivne værdi fører til et direkte afgiftstab for statskassen. Der er intet krav om, at en medlemsstat skal benytte den foreslåede regel.

Med forslaget udvides muligheden for at benytte omvendt betalingspligt (reverse charge) til at omfatte nærmere bestemte leveringer til afgiftspligtige personer. Ved omvendt betalingspligt er det køber, som skal indbetale momsen til myndighederne. Omvendt betalingspligt vil efter medlemslandenes eget valg kunne anvendes i visse brancher, som medlemsstaterne har meget svært ved at kontrollere. Der opstår i disse brancher ofte betydelige tab, når afgiftspligtige personer udskriver fakturaer for leveringer og derefter forsvinder uden at have betalt momsen på fakturaerne, samtidig med at modtageren helt legitimt udøver sin fradragsret.

Såfremt et medlemsland har problemer med unddragelse på et område, der ikke bliver dækket af en kommende generel regel, vil der fortsat være mulighed for at anmode om en undtagelse efter artikel 27.

Rådets Fiskalgruppe har i 1. halvår 2005 indledt drøftelserne om forslaget. Drøftelserne forventes at fortsætte i 2. halvår 2005.

(Résumé:

Kommissionen foreslår ændringer i 6. momsdirektiv, der vil generalisere visse momsundtagelser, som i dag er givet til de respektive medlemslande efter artikel 27. Desuden vil medlemslandene få mulighed for at indføre foranstaltninger mod svig og unddragelse indenfor visse målrettede områder. Udover foranstaltninger til bekæmpelse af svig indeholder forslaget også nogle foranstaltninger, som skal forenkle anvendelsen af momsen.)

Nærhedsnotat er oversendt den 12. april 2005. Grundnotat og supplerende grundnotat er oversendt hhv. den 27. april 2005 og den 24. maj 2005).

III. Punktafgifter

1. Alkoholbeskatning

Punktafgiftssatsernes realværdi og traktatens bredere målsætning. Dette svarer også til rapportens hovedpunkter.

Derudover har Kommissionen valgt at behandle spørgsmålet om afgiftsstrukturen på alkohol og alkoholholdige drikkevarer, idet Kommissionen finder, at de to emner er tæt forbundne, hvilket særlig gælder klassifikationen af de forskellige alkohol kategorier som defineret i direktiv

92/83/EEC om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Kommissionen har ikke samtidig med rapporten udarbejdet et forslag til ændringer i direktiverne, men Kommissionen ønsker med rapporten at lægge op til en bred debat i Rådet, Europa Parlamentet og i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. På baggrund af disse drøftelser er det Kommissionens hensigt at beslutte, om der skal fremsættes forslag om nogle af de i rapporten rejste emner.

Kommissionen behandler 4 hovedemner i rapporten:

- A) Hensynet til det indre markeds funktion.
- B) Konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer.
- C) Punktafgiftssatsernes realværdi.
- D) Traktatens bredere målsætning.

Ad A) Hensynet til det indre markeds funktion

Kommissionen konkluderer i sin rapport, at afskaffelsen af de skatte- og handelsmæssige hindringer i EU i 1993 sammenholdt med den fortsatte optagelse af medlemsstater med meget forskellige afgiftsniveauer på spiritus er årsag til forvriddinger af det indre marked.

Problemerne stammer fra den relativt høje afgiftsbyrde i forhold til den underliggende værdi af varen samt det forhold, at der er betydelige forskelle i afgiftsniveauer mellem medlemslandene.

Som følge af disse forhold opstår der dels en legal grænsehandel, hvor der købes varer i EU-lande med lavere afgift på eksempelvis spiritus, og dels illegal handel, hvor varer indsmugles og afsættes uden betaling af afgifter og moms. Resultatet er konkurrenceforvridning og uregelmæssig handel.

Kommissionen fastslår på den baggrund, at en forstærket tilnærmelse af afgiftsniveauerne vil være et skridt på vejen til at forbedre det indre markeds funktionsmåde.

Ad B) Konkurrencen mellem forskellige former for alkoholholdige drikkevarer

Kommissionen har set på omfanget af konkurrence mellem forskellige typer af alkohol (eksempelvis øl og vin) og på, hvorvidt afgifterne for konkurrerende kategorier skal harmoniseres.

Kommissionen konkluderer i rapporten, at det generelt ser ud til, at konkurrencen mellem forskellige typer af alkohol ikke er afgørende for fastsættelsen af afgiftsniveauet på nationalt plan. Af rapporten fremgår også, at det er meget vanskeligt at finde entydige resultater for hvordan efterspørgslen efter en bestemt type alkohol påvirkes af ændringer i produktets egen pris og af ændringer i priser på konkurrerende typer alkohol. En analyse, som er refereret i rapporten, indikerer, at efterspørgslen efter en bestemt type alkohol er relativt ufølsom overfor både prisændringer på produktet og prisændringer på konkurrerende alkohol.

Ad C) Punktafgiftssatsernes realværdi

De nuværende minimumsafgifter blev vedtaget i 1992 og er ikke blevet justeret siden. Kommissionen har beregnet, at priserne i EU generelt er steget med ca. 24 % i perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 2002.

Kommissionen konkluderer på den baggrund, at i bestræbelserne på at opretholde realværdien af afgifterne skal medlemsstaterne overveje en forhøjelse af EU's minimumssatser på 24% for at afspejle den inflation, der har været i perioden.

Ad D) Traktatens bredere målsætning.

Sundheds- og socialpolitik

Af artikel 152 i Traktaten fremgår, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktiviteter. Kommissionen konkluderer i rapporten, at majoriteten af medlemslande ikke tager sundhedshensyn i betragtning ved fastsættelsen af deres afgifter, selv om den nuværende EU-lovgivning giver gode muligheder for, at sådanne overvejelser tages i betragtning.

Kommissionen tilføjer dog, at flere medlemslande har givet udtryk for, at minimumssatserne skal stige i takt med inflationen, såfremt afgifterne fortsat skal bidrage til at reducere det samlede spiritusforbrug og til at reducere de eksternaliteter, der følger af alkoholmisbrug i form af sociale- og sundhedsmæssige omkostninger

Landbrugspolitik

Minimumsafgifter på vin er – som hidtil - et meget kontroversielt og politisk følsomt emne, konkluderer Kommissionen. Nogle af de ikke vin-producerende medlemslande kræver, at enhver ændring i minimumssatserne for spiritus er betinget af en indførelse af en positiv minimumssats på vin, hvilket de vin-producerende lande er modstandere af.

Forsendelsessystemet og de hermed forbundne omkostninger for virksomheder og myndigheder

Øl, vin og spiritus sendes i dag mellem EU-landene ved hjælp af et forsendelsessystem, der indebærer, at varerne flyttes mellem autoriserede skatte-varehuse, at der skal udarbejdes ledsagedokumenter, garantier mv. Systemet medfører administrative omkostninger for virksomheder og myndigheder. Da afgiften på øl og vin er mindre end moms i mindst 10 ud af 15 lande og nu 20 ud af 25 medlemsstater, sætter Kommissionen spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssig i at opretholde dette system, hvis der ikke er udsigt til, at afgifterne generelt bliver højere.

Udvidelsen af EU

De nye medlemslande, der blev optaget i EU den 1. maj 2004, har alle afgifter som er på eller over minimumssatserne. Ansøgerlandene Rumænien og Bulgarien har ikke anmodet om en overgangsperiode for at kunne øge niveauet til minimumssatserne.

Ændring af hyppigheden for udarbejdelse af rapporten

I henhold til art. 8 i direktiv 92/84/EEC skal Kommissionen udarbejde en rapport om afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer hvert 2. år. Kommissionen vurderer, at det er for kort en periode i forhold til ændringer på området og foreslår derfor at rapporten udarbejdes hvert 4. år. Denne ændring foreslås indarbejdet ved næste ændring af direktivet.

KN-koderne opdateres

Alkoholholdige produkter kategoriseres efter EU's kombinerede nomenklatur (KN-koder i toldnomenklaturen). Systemets oprindelige formål er en ensartet anvendelse af toldsatser i EU. For at finde en ensartet måde at kategorisere alkoholprodukter har man i direktiv 92/83 henvist til disse KN-koder i toldnomenklaturen. Efter art. 26 i direktiv 92/83 anvendes den udgave af toldnomenklaturen som gælder på tidspunktet for direktivets vedtagelse – der henvises således til en udgave fra 1992. Kommissionen foreslår på den baggrund, at der sker en ændring af art. 26 således, at henvisningen hele tiden sker til den nyeste version. Samtidig vurderer Kommissionen, at beslutninger vedrørende opdateringen af KN-koderne med fordel kan træffes af Punktafgiftsudvalget efter proceduren i art. 24 i direktiv 92/12.

Herudover opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at overveje, om det kunne være hensigtsmæssigt at gøre klassifikationen af spiritusprodukter mindre afhængig af en henvisning til KN-koderne. Det vil betyde, at der skal fastsættes et andet system til klassifikation af spiritusprodukter, idet det er afgørende for samhandlen mellem EU-landene, at de enkelte spiritusprodukter klassificeres ens. Ved at fastsætte et klassifikationssystem uafhængig af toldnomenklaturen vil man blandt andet kunne fastsætte en bredere klassifikation til brug for indplacering af de meget forskellige produkter, der er kommet på markedet de senere år.

(Resumé)

Rapporten blevet drøftet i rådsarbejdsgruppen den 10. februar 2005. Forud for mødet havde formandskabet udsendt 5 spørgsmål som de havde bedt medlemslandene overveje til brug for mødets drøftelser:

1. Vil en forøget tilnærmelse af afgiftssatserne bidrage til at opnå en løsning på problemerne vedrørende manglende harmonisering af afgifterne?
2. Skal en mulig forøgelse af minimumssatserne ledsages af en introduktion af en positiv minimumssats på alle alkoholholdige drikkevarer?
3. Skal der, i alle tilfælde, ske en regulering af minimumssatserne for at kompensere for inflationen af deres reelle værdi og til at fastholde niveauet for tilnærmelsen som det blev aftalt i 1992?
4. Skal sundhedspolitiske overvejelser tages i betragtning i forbindelse med en hver ændring af det nuværende system?
5. Er du enig i, at Kommissionen af afgiftsgrunde skal overveje en modernisering af klassifikationssystemet for alkohol?

På baggrund af drøftelserne af disse spørgsmål skulle man på ECOFIN den 12. april 2005 tage stilling til et sæt rådskonklusioner, der opfordrede Kommissionen til at fremsætte forslag om:

- en justering af minimumssatserne for at undgå et fald i realværdien af minimumssatserne, med mulighed for en overgangsperiode og undtagelse for de medlemsstater som har problemer med at forhøje deres satser. Kommissionen skal samtidig tage behørig hensyn til emnets politiske følsomhed,
- en modernisering af det eksisterende klassifikationssystem.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-mødet den 12. april 2005. Rapporten var på som a-punkt og blev drøftet i pausen i mellem forhandlingerne om rentebeskatningsdirektivet. Litauen og Cypern kunne ikke støtte rådskonklusionerne i den oprindelige udgave, men efter tilføjelse i Letlands erklæring til rådsprotokollen kunne både Litauen og Cypern tiltræde rådskonklusionerne. Letlands erklærede, at det vil være nødvendigt med en passende overgangsperiode for at kunne nå den inflationsjusterede minimumssats for punktafgifter på bestemte alkoholholdige drikkevarer).

2. Forslag til Rådsbeslutning om tilladelse efter direktiv 2003/96/EF til Frankrig om at differentiere beskatningen af motorbrændstoffer

Frankrig har anmodet Rådet om tilladelse til at differentiere beskatningen af motorbrændstoffer. EU's minimumssatser overholdes fortsat ved forslaget og de nedsatte satser gælder udelukkende privat diesel- og benzinforbrug.

Den af Frankrig tiltænkte ordning er ikke i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Direktivet giver dog medlemsstaterne mulighed for ved enstemmighed på forslag af Kommissionen at give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor. Det er en sådan tilladelse Frankrig nu anmoder om.

Frankrig beder Rådet om tilladelse til at gennemføre en ændring af den nationale franske afgift af dieselolie og blyfri benzin. Ændringen indebærer, at lokale råd (kommuner, departementer, regioner) får lov til at reducere punktafgiften af blyfri benzin og gasolie forbrugt i den enkelte region til et niveau lidt lavere end det nationale niveau i perioden 1. januar 2005 – 31. december 2011.

Ordnningen er led i en overordnet administrativ reform, hvor beføjelser overføres fra staten til regionerne med henblik på at opnå mere kvalitet i den offentlige service og lavere omkostninger gennem lokal ledelse.

På afgiftsområdet indebærer ændringen, at de lokale råd kan finansiere deres opgaver gennem en tildeling af en andel af provenuet af brændstofafgifterne. Samtidig vil Frankrig give regionerne mulighed for at tilpasse brændstofafgifterne til de økonomiske forhold i den enkelte region gennem den foreslåede tilladelse til lokalt at vedtage lavere brændstofafgiftssatser.

Reduktionen i afgiftssatserne må højst være på 3,54 eurocents pr. liter (ca. 27 øre pr. liter) blyfri benzin og højst 2,30 eurocents pr. liter (ca. 17 øre pr. liter) dieselolie. EU's minimumssatser overholdes fortsat ved forslaget. De nedsatte satser gælder ikke kommercielt brug. Forslaget vil altså ikke indebære ændringer i de franske vognmænds afgiftsbetaling.

Efter Kommissionens vurdering er de foreslåede differentieringer så små, at de ikke vil give anledning til forvridninger mellem regioner eller være til skade for miljøet. Desuden foregår det meste af handelen med brændstoffer på tværs af EU-landene eksklusiv afgifter.

(Resumé: Grundnotat er oversendt den 23. november 2004. Forslaget har ikke været behandlet på ECOFIN. Formandskabet har den 19. september 2005 fremsat et kompromisforslag, der blev diskuteret ved fiskalattachemøde den 20. september 2005. Efter en mindre præcisering kunne der konstateres enighed om forslaget, hvorefter det ventes vedtaget af ECOFIN som A-punkt den 11. oktober 2005.)

3. Fjernsalg

EU Kommissionen har fremsat rapport om anvendelsen af artikel 7 til 10 i direktiv 92/12/EØF med forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt kontrol hermed.

De punktafgiftspligtige varer omfattet af cirkulationsdirektivet er mineralolier, alkohol og alkoholholdige drikkevarer og forarbejdede tobaksvarer.

Forslaget omhandler direktivets artikel 7 til 10 som omfatter regler for beskatning af varer som allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat og som så flyttes til en destination i en anden medlemsstat.

Rapporten og medfølgende forslag er fremsat på baggrund af artikel 27 i direktiv 92/12/EØF, hvorefter Rådet inden den 1. januar 1997 på baggrund af en af Kommissionen udarbejdet rapport, vurderer om eventuelle ændringer af artikel 7 til 10 er nødvendig.

Rapporten er først udarbejdet nu, og Kommissionen har begrundet fristoverskridelsen med, at fristen ikke gav de berørte parter tilstrækkelig tid til at fremkomme med en velbegrundet udtalelse om de eventuelle vanskeligheder, der er i forbindelse med anvendelsen af artikel 7 til 10. Endvidere udgjorde samhandlen med varer for hvilke der allerede er opkrævet afgift, kun en lille del af de erhvervsmæssige transaktioner i Fællesskabet i slutningen af 1996 – siden har der været en stigende interesse for bevægelser af punktafgiftspligtige varer for hvilke punktafgiften er erlagt – f.eks. har der været en stigning af fjernsalg og internetkøb.

De foreslåede ændringer:

Kommissionen lægger med sit forslag til ændring af cirkulationsdirektivet op til følgende væsentlige ændringer:

- Åbning for fjernsalg

Kommissionens vigtigste forslag til ændring af cirkulationsdirektivet er at etablere et princip om at en privat person som anskaffer varer til eget forbrug hos en virksomhed i en anden medlemsstat skal betale punktafgift i købslandet. Dette vil få betydning for de danske regler om fjernsalg.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber i et andet land, eksempelvis postordre-salg.

For fjernsalg gælder i dag som hovedregel, at hvis en udenlandsk virksomheds levering til Danmark ved fjernsalg overstiger 280.000 kr. så skal virksomheden registreres i Danmark og der skal betales dansk moms af varerne. Der skal også betales danske punktafgifter. Af praktiske årsager er der dog en mindstegrænse herfor, således at man for varer, hvor den samlede afgiftsværdi ikke overstiger 80 kr. afgiftsfritages. Hvis forbrugeren medbringer varen personligt kan han, med visse undtagelser, nøjes med at betale købslandets moms og eventuelle afgifter.

Hovedreglen gælder ikke for visse varer, herunder de afgiftspligtige varer omfattet af cirkulationsdirektivet. For disse varer gælder det i stedet, at der skal betales dansk moms og afgift fra første krone, med mindre varen medbringes personligt.

Kommissionens forslag lægger op til, at en privat person kan anskaffe punktafgifts-pligtige varer til eget forbrug hos en virksomhed i en anden medlemsstat og betale købslandets afgift, uanset om varen medbringes personligt eller ej. Det eneste krav som vil blive stillet er, at personen selv arrangerer transporten, eksempelvis ved at personen selv aftaler med en transportør, at han skal transportere varen på vegne af køberen.

Af hensyn til EU's sundhedspolitik foreslås det, at tobaksvarer undtages fra dette princip og fortsat underlægges afgiften i forbrugsmedlemsstaten, med mindre varen medbringes personligt.

- Fjernelse af mængdebegrænsning

Kommissionens forslag lægger op til at fjerne en række vejledende mængdebegrænsninger som skal anvendes, hvis medlemsstaterne ønsker at anvende varernes mængde ved vurderingen af, hvorvidt personligt medbragte tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer er beregnet til eget forbrug. De vejledende mængder er idag 800 cigaretter, 10 liter spiritus, 90 liter vin og 110 liter øl - ved indrejse i Danmark. Der er tale om vejledende mængder, idet det afgørende er om varerne er indført til eget brug. En privat person kan således godt indføre mere end 800 cigaretter, fordi personen skal holde stor familiefest eller lignende. For at vurdere, om der er tale om privat indførsel, kan der tages hensyn til transportformen, mængden, varens art, personens forretningsmæssige status og stedet, hvor varerne befinder sig. Danmark har indtil den 1. januar 2004 benyttet en undtagelse i direktivet (24-timersreglen) som tillod yderligere begrænsninger.

Der lægges endvidere op til at fjerne en mulighed i cirkulationsdirektivet for at fast-sætte, at punktafgiften forfalder i forbrugsmedlemsstaten ved køb af mineralolier, hvis disse transporteres af privatpersoner på andre måder end i køretøjernes brændstof-tanke eller i en egnet reserveredunk.

- Tekniske og administrative forenklinger

Kommissionens forslag lægger endvidere op til en række tekniske og administrative forenklinger af de nuværende regler, hvor den mest interessante gør det enklere for to medlemsstater at droppe et eksisterende krav om at en udenlandsk sælger af punktafgiftspligtige varer enten selv, eller via en skatterepresentant, skal stille i destinationslandet for at betale den skyldige afgift.

(Resumé)

Grundnotat er oversendt den 11. juni 2004. Forslaget har endnu ikke været behandlet på ECOFIN.

Formandskabet har den 3. januar 2005 fremsat et kompromisforslag, der blev diskuteret ved møde i rådsarbejdsgruppen den 19. januar 2005. Det er fortsat artiklerne 8 og 9, der giver anledning til uenighed. Efter mødet den 19. januar 2005 meddelte formandskabet, at det vil se på forslaget endnu en gang og se om det er muligt at udarbejde et nyt forslag – dog overvejes det at udtage artiklerne 8 og 9 til særskilt behandling. Sideløbende med behandlingen af dette forslag arbejdes der med en revision af resten af cirkulationsdirektivet 92/12EØF – grunden til, at der ikke er sket mere på fjernsalgsforslaget er formentlig, at man nu afventer den store revision, og indarbejder fjernsalgsforslaget heri).

IV. Bil og vejafgifter

1. Bilafgifter

Kommissionen har den 5. juli 2005 fremsat forslag til direktiv om bilafgifter, KOM (2005) 261.

Direktivforslaget omfatter alene personbiler (dvs. ikke varebiler).

Det foreslås, at registreringsafgifter skal ophæves senest pr. 31. december 2015.

Det foreslås endvidere, at en stigende andel af provenuet af såvel registreringsafgift (indtil ophævelsen senest pr. 31. december 2015) som ejerafgift skal stamme fra en CO₂-tilknytning af afgifterne. (25% af provenuet senest 31. december 2008 og 50% af provenuet senest 31. december 2010).

Ved CO₂-tilknytning forstås, at afgiften varierer efter, hvor meget bilens udledning af CO₂ udgør i gram pr. kilometer.

Endelig foreslås der regler om godtgørelse af resterende ejerafgift og resterende registreringsafgift, når biler udføres eller permanent flyttes til et andet land.

(Resumé:

Formålet med forslaget er at forbedre det indre markeds funktion ved at fjerne eksisterende skattemæssige hindringer for overførsel af personbiler fra et medlemsland til et andet — herunder dobbeltbeskatning, administrativt besvær m.m. Derudover ønsker Kommissionen, at knytte bilafgifterne til bilernes CO₂-udledning. Personbiler er en væsentlig kilde til CO₂-udledning og skatte- og afgiftsmæssige initiativer er en del af EU's strategi for reduktion af CO₂-udledning fra personbiler.

Nærhedsnotat er oversendt 12. august 2005. Grundnotat er endnu ikke oversendt.)

2. Vejafgifter

Efter at det ikke lykkedes det irske formandskab at skabe et kompromis om fælles-europæiske vejafgifter i efteråret 2004, genoptog det luxembourgiske formandskab sagen i foråret 2005.

Der blev således afholdt et transportarbejdsgruppemøde i januar 2005, hvor det fremgik, at særligt spørgsmålet om koncessioner til at drive private motorvejsnetværk var centralt for fælles enighed.

Luxembourg arbejdede derfor videre mod en opblødning via bilaterale drøftelser, og på råds-mødet (transport) den 21. april 2005 nåede ministrene til enighed om et kompromis for implementeringen af en fælles vejafgift i EU.

Det nye forslag, som ændrer det eksisterende Eurovignet-direktivet, der allerede regulerer området, er at sikre lige behandling af operatører på de vejnet, der er omfattet, og at fremme afgiftssystemer, hvor omkostninger i forbindelse med infrastrukturer overføres til transportbrugerne.

Forslaget indeholder en række ændringer i forhold til det eksisterende Eurovignet-direktiv:

- Bekæmpelse af trafikbelastning og miljøskader: Reglerne for differentiering af vejafgifterne giver f.eks. medlemsstaterne mulighed for at fordoble vejafgifterne for at tilskynde til anvendelse af mindre forurenende lastbiler eller fastsætte en nul-afgift for vejafgifterne på visse tidspunkter af døgnet for at imødegå trafikbelastningen.
- Finansiering af alternative infrastrukturer: Bestemmelserne vedrørende ekstraafgifter ("mark up") åbner mulighed for en forhøjelse af vejafgifterne på 15% (og 25% for grænseoverskridende projekter såsom Brenner-tunnellen) i forbindelse med infrastrukturer beliggende i bjergområder. Indtægterne fra denne forhøjelse skal investeres i prioriterede projekter af europæisk interesse, som indgår i de europæiske transportnet.
- Gennemsigtige og objektive vejafgifter, som Kommissionen kan kontrollere: Der indføres en ny angivelse af, hvilke former for omkostninger, der kan dækkes, samtidig med en ny definition af "anlægsomkostninger". Et bilag til direktivet angiver desuden de grundlæggende beregningsprincipper, der skal etablere en fælles reference for alle de nye vejafgiftsordninger. Teksten skal også præcisere størrelsen af de nedslag, der kan gives hyppige brugere. Der indføres endelig en ny kontrolordning for at sikre at de grundlæggende beregningsprincipper anvendes, og Kommissionen får beføjelse til at tydeliggøre disse principper efter udvalgsproceduren.
- Forenelighed med offentlig-private partnerskaber: Teksten gør det muligt, at vejafgifterne også omfatter en fortjenstmargen. Ordningen for kontrol med anvendelsen af de grundlæggende beregningsprincipper tager desuden specifikt hensyn til det særlige tilfælde med koncessionskontrakter.

(Resumé:

Det såkaldte Eurovignette-direktiv (1999/62/EF) regulerer afgifterne på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer. Afgifterne er baseret på tidsforbrug, således at lastbiler eksempelvis betaler for brug af den europæiske infrastruktur i et år uafhængigt af bilens faktiske kørsel.

Kommissionen fremsatte den 23. juli 2003 et forslag (KOM(2003)448) om mere kørselsbaserede afgifter. Denne revision af det eksisterende direktiv indeholdt bl.a. satser differentierede efter den faktiske kørsel, lastbilens vægt, kørselstidspunktet etc.

Under det luxembourgiske formandskab i foråret 2005 er det lykkedes rådet (transport) at nå til enighed om forslaget med en række modifikationer. Rådet vil på en kommende samling vedtage sin fælles holdning og forelægge den for Parlamentet til fælles beslutningstagning.)

V. Gensidig bistand samt bekæmpelse af svig

Forslag til forordning om bekæmpelse af svig

Kommissionen har 1. oktober 2004 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig administrativ bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod svig og enhver anden ulovlig aktivitet, KOM (2004) 509.

Forslaget angår flere ministres ressort, idet det ud over moms omfatter alle Fællesskabets indtægter og udgifter, dvs. bl.a. told, landbrugsimportafgifter, restitutioner samt social- og strukturfondsmidler.

Forslaget tager sigte på at udvide en administrativ samarbejdsmodel for svigsbekæmpelsen, som anvendes på told- og landbrugsområderne, til alle andre områder, der angår Fællesskabets indtægter og udgifter. Kommissionen anfører, at det f.eks. kan dreje sig om, at udbytte af EF-svig og svig med strukturfondene søges hvidvasket ved at udføre grænseoverskridende momssvig.

Det mest udbyggede og intensive administrative samarbejde mellem EU-medlemsstaterne og Kommissionen om bekæmpelse af svig findes således i dag på told- og landbrugsområderne. Der er her mulighed for relativt hurtig iværksættelse af samarbejde omkring administrative undersøgelser af uregelmæssigheder. Endvidere deltager Kommissionen aktivt ved at koordinere og støtte medlemsstaternes arbejde.

Der er i dag i EU regler om administrativt samarbejde på f.eks. momsområdet, hvor reglerne senest i 2003 er blevet udbygget. Disse regler tildeler imidlertid ikke Kommissionen nogen aktiv rolle i den udførende del af samarbejdet, ligesom de heller ikke i samme omfang som det foreliggende forslag sigter mod samarbejde om særlig overvågning i tilfælde, hvor der er rimelig grund til at antage, at der er begået uregelmæssigheder.

Forslaget sigter alene på administrativt samarbejde og ikke på anvendelsen af national strafferet, regler om gensidig bistand i straffesager eller det nationale retsvæsen.

Det foreslås, at forordningen finder anvendelse i sager om svig eller enhver anden ulovlig aktivitet, som skader Fællesskabets finansielle interesser, og som er af særlig relevans på Fællesskabsplan. Dette udmøntes ved nogle beløbsgrænser for sager omfattet (momssager unddragelse af over 500.000 EURO; andre sager unddragelse af over 100.000 EURO).

Forslagets indhold kan i øvrigt sammenfattes i følgende punkter:

- A. Regler om *gensidig administrativ bistand*
- B. Ét EU-land kan anmode om gennemførelse af *administrativ undersøgelse* i et andet EU-land
- C. *Kommissionen får adgang til medlemslandenes transaktionsfortegnelser i VIES* (system for udveksling af momsoplysninger om varehandelen mellem EU-landene)
- D. Bistandsanmodninger vil også kunne angå *særlig overvågning* af personer, steder for opbevaring af varer, varebevægelser, transportmidler samt finansielle transaktioner, hvor der er grund til at antage, at der er uregelmæssigheder
- E. *Friste* for ydelse af bistand og meddelelse af oplysninger

- F. Regler om *uanmodet bistand*, f.eks. indberetning af formodede uregelmæssigheder til Kommissionen, der lader disse informationer indgå i en fælles pulje og i øvrigt analyserer informationerne for at kunne yde medlemsstaternes øget bistand til administrative undersøgelser
- G. Regler om *anvendelsen af oplysninger*, herunder bl.a. også, at medlemslandene, så snart uregelmæssigheder har været genstand for gensidig administrativ bistand, skal holde Kommissionen orienteret om opfølgningen heraf.

Kommissionen præsenterede forslaget på rådsmødet (RIA) 25. oktober 2004, hvorefter behandlingen af forslaget blev indledt på arbejdsgruppeniveau. Forhandlingerne ventes fortsat i halvår 2005.

(Resumé:

Forslaget til forordning om svigbekæmpelse tager sigte på at overføre den intensive form for administrativt samarbejde om svigbekæmpelse, som i dag kendes fra told- og landbrugsområderne, til alle andre områder, der angår Fællesskabets indtægter og udgifter. I den forbindelse foreslås også momssvig omfattet.

Grundnotat er oversendt 2. december 2004).

VI. Told - 1. søjle (primært Indre Marked)

1. Meddelelse fra Kommissionen om opfølgning til Grønbog om fremtidens præferenceregimer (KOM(05)100)

EU-kommissionen offentliggjorde den 16. marts 2005 en Meddelelse, der følger op på grønbogen om fremtiden for toldpræferenceregimerne – med særlig vægt på de såkaldte oprindelsesregler – fra december 2003 (KOM(03)787).

Det forventes, at der vil blive udarbejdet rådskonklusioner, som "svar" på meddelelsen. Drøftelserne omkring disse er endnu ikke påbegyndt. Meddelelsen er ikke pt. sat på dagsordenen for noget rådsmøde under det britiske EU-formandskab

(Resumé:

Meddelelsen indeholder en række overordnede ideer og oplæg fra Kommissionen omkring udformning af nye oprindelsesregler for varer. Hvilket land, en vare har oprindelse i, er afgørende for, hvilken told varerne kan indføres med til EU.

Der findes oprindelsesregler i alle de handelsaftaler og arrangementer, EU har med en række 3. lande – og planen er, at disse regler hen ad vejen skal ændres. Kommissionen forventer at lægge ud med at ændre oprindelsesreglerne i den såkaldte GSP-ordning (dvs EU's arrangement, der giver u-landene stort set toldfri adgang til EU).

Indholdet i meddelelsen er dog ikke særlig konkret).

(Grundnotat er endnu ikke oversendt)

2. Forslag til ny moderniseret toldkodeks (ej offentliggjort endnu)

Kommissionen har gennem et stykke tid arbejdet på et forslag om en ny moderniseret toldkodeks. Det forventes, at forslaget fremlægges medio september 2005.

Forslaget vil – når det kommer – køre i fælles beslutningsprocedure. Det kommende forslag er ikke pt. sat på dagsordenen for noget rådsmøde under det britiske EU-formandskab.

(Resumé:

Hvad forslaget præcist kommer til at indeholde vides endnu ikke. Dog vil en væsentlig del af forslaget være at indføre e-told – dvs tilpasse toldreglerne til, at informations flow og kontakt med myndigheder m.v. fremover vil foregå elektronisk. Desuden er en række af de eksisterende toldregler baseret på forældede handelsmønstre m.v., hvorfor der er behov for en modernisering, der f.eks. tager hensyn til, at en vare i dag handles fra eller til ét land, men produceres og afsendes fra et andet.)

VII. Retlige og indre anliggender (told – 3. søjle)

Strategi for toldsamarbejdet under 3. søjle

Baggrunden for vedtagelse af en strategi for toldsamarbejdet er, at det Europæiske Råd i Laeken i december 2001 pålagde Rådet og Kommissionen at fastlægge mekanismer for samarbejdet mellem myndigheder med ansvar for kontrol med EU's ydre grænser.

På denne baggrund er der udarbejdet en strategi for toldsamarbejdet, der har til formål at forbedre og gøre de nuværende samarbejdsprocesser mere fleksible, hovedsagelig ved hjælp af nye eller bedre lovfæstede mekanismer og en struktureret og målelig strategi for udveksling af god praksis og for at indfri forventningerne til en effektiv politik for beslaglæggelse af ulovlige varer og bekæmpe den grænseoverskridende organiserede kriminalitet i hele EU. Arbejdet med at implementere strategien er påbegyndt.

VIII. Andet

1. Servicedirektivforslaget og lovgivningen om spil

Direktivforslaget har til formål at etablere et indre marked for tjenesteydelser. Det skal ske dels ved at fjerne hindringer for etableringsfriheden, dels ved at forbedre den fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne. Direktivet er et rammedirektiv og omfatter med få undtagelser samtlige tjenesteydelser.

Forslaget er et væsentligt element i Lissabon-processen, som sigter mod at gøre EU til den mest konkurrencedygtige og dynamiske, videnbaserede økonomi i verden inden 2010.

Kommissionens forslag er fremlagt den 13. januar 2004. Forslaget blev fremsendt til medlemsstaterne i Rådet for den Europæiske Union den 10. februar 2004.

Direktivet forhandles i Konkurrenceevnerådet ved økonomi- og erhvervsministeren.

Forslaget medfører ikke umiddelbart ændringer af lovgivningen, herunder af de eksisterende enerettigheder. Forslaget indfører dog en obligatorisk evalueringsproces af spillemonopoler i samtlige nationale medlemsstater og vil have konsekvenser for eventuelle fremtidige forhandlinger om kommissionsforslag til en harmonisering af markedet.

Forslagets første del, der vedrører den fri etableringsret, tillader monopoler eller enerettigheder for så vidt medlemsstaterne overfor Kommissionen i en evalueringsproces kan godt-

gøre, at de opfylder betingelserne om at være ikke-diskriminerende, objektivt begrundet i et eller flere tvingende almene hensyn samt ikke går videre end målet tilsigter.

Direktivforslagets anden del, der vedrører den fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne, medfører umiddelbart ikke nye forpligtelser, idet forslaget midlertidigt undtager området fra oprindelseslandsprincippet (dvs. muligheden for frit at markedsføre spil i Danmark for så vidt udbyderen overholder lovgivningen i den medlemsstat, hvor udbyderen er etableret, f.eks. Storbritannien).

Kommissionen foreslår dog, at der sker en automatisk ophævelse af undtagelsen i forbindelse med en eventuel vedtagelse af et forslag til harmonisering af området. Kommissionen arbejder på at fremsætte et forslag inden for de nærmeste år (en konsulentundersøgelse, der skal afdække de grænseoverskridende problemer på området, er fornyelig blevet sat i værk).

Forhandlingerne i Rådet har - uanset den tilsyneladende store modstand mod direktivforslaget i flere medlemsstater og Europaparlamentet - hidtil primært haft karakter af tekniske afklaringer. Dette afspejles også i, at det luxembourgske formandskab senest har fremlagt en tekst, som primært præciserer uklarheder i det fremsatte forslag og således ikke indeholder egentlige ændringer.

Forslaget var senest på dagsordenen på et rådsmøde d. 6- - 7- juni 2005. Formandskabet orienterede om status på det tekniske arbejde i arbejdsgruppen under Rådet.

Det nye britiske formandskab viderefører forhandlingerne og forventes at sætte forslaget på dagsordenen på rådsmøder i både oktober (fremskridtsrapport) og november måned (politisk diskussion). Under forhandlingerne må det forventes at briterne vil sætte nogle af de mest kontroversielle artikler på dagsordenen. Det gælder bl.a. spørgsmålet om direktivets anvendelsesområde.

Parlamentet forventes at komme med sin holdning i løbet oktober måned 2005, hvorefter det ikke kan udelukkes, at Kommissionen vil fremsætte et nyt og mere målrettet forslag i lyset af kritikken om at direktivet er for upræcist og rammer for bredt.

Der synes på baggrund af de forskellige politiske gruppers hidtidige holdningstilkendegivelser at tegne sig et stor flertal i parlamentet for at undtage spilleområdet fra direktivforslaget.

(Resumé:

Servicedirektivforslaget omfatter som udgangspunkt spilleområdet. Indtil videre undtages området dog fra de centrale bestemmelser om den fri udveksling af tjenesteydelser, ligesom det fortsat er muligt at opretholde et system med enerettigheder under visse betingelser. Undtagelsen ophæves først i det øjeblik, området harmoniseres. Forslaget forpligter umiddelbar medlemsstaterne til at evaluere samtlige restriktioner på spilleområdet.

Forslaget er fremsat primo 2004. Det nye britiske formandskab viderefører forhandlingerne og forventes at sætte forslaget på dagsordenen på rådsmøder i både oktober (fremskridtsrapport) og november måned (politisk diskussion). Under forhandlingerne må det forventes at briterne vil sætte nogle af de mest kontroversielle artikler på dagsordenen. Det gælder bl.a. spørgsmålet om direktivets anvendelsesområde. Parlamentet forventes at komme med sin holdning i løbet oktober måned 2005, hvorefter det ikke kan udelukkes, at Kommissionen vil fremsætte et nyt og mere målrettet forslag i lyset af kritikken om at direktivet er for upræcist og rammer for bredt. Der synes på baggrund af de forskellige politiske

grupper hidtidige holdningstilkendegivelser at tegne sig et stor flertal i parlamentet for at undtage spilleområdet fra direktivforslaget.)